

Laiškas Valerijai Čiurlionytei, [1916-06], [Petrogradas].

Iš Aukštybių balsas kyla

Iš Aukštybių balsas kyla,

Iš Aukštybių siunčia grasą:

— Ką sutvėrei? Kam meldeis?..

— Kodel aukuras suskilo?

— Ko akyse žvilga rasos?

— Kur klajojai ne keliais?..

Puokštę gėlių prisilaužęs,

Stiebus nykti tepalikęs...

Gėlės miršta — aš žiūriu...

Atsiklaupęs, susigriaužęs,

Prie šaltų laiptų prinikęs

Veltui aukurą kuriu...

Girdis ragas, girdis dainos...

Aš — kaip varpa krupulinga...

Gėles mindau, purvinu...

Iš Aukštybių balsas eina...

Visagalis, išganningas...

Lenkiu galvą ir einu...

In žinytus, in šventuosius...

Aš — ne savas, aš — klajūnas,

Ištrėmimas su manim...

Lauktą žemę pabučiuosiu...

Joj lūkėjimos pražūna,

Joj švitrėjimos užgims... [1]

KOMENTARAI

- [1] Eilėraščio „[Iš aukštybių balsas kyla]“ pirminis variantas, taisytas pieštuku BS ranka.
Galutinį eilėraščio variantą, įėjusį į rinkinį *Saulė ir smiltys*, žr. in: *BSR, t. 1: Poezija*, parengė Algis Samulionis, redagavo Donata Linčiuvienė, Vilnius: Alma littera, Lietuvių literatūros ir tautosakos institutas, 1996, p. 26.
Eilėraščio teksto rašymo ir skelbimo istoriją žr. Algis Samulionis, „Paaiškinimai“, in: *Ibid.*, p. 727.